

14. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2017. JÚNIUS 9.

VASI ÉPÍTÉSZ ÉS MÉRNÖK

TER

MÉRNÖKMOZI A KARNEVÁLON

A „Mérnökök Savariától Szombathelyig” című filmmel debütál a vasi mérnöki kamara.

A Vas Megyei Mérnöki Kamara első alkalommal csatlakozik a Savaria Történelmi Karnevál programsorozatához. Nap, mint nap közlekedünk, élünk Szombathelyen, Vas megyében, de sejtésünk sincs, hogy egy-egy létesítmény, berendezés, épített tárgy, emlék mérnöki alkotás. Ezt igyekszik a „Mérnökök Savariától Szombathelyig” című, közel 20 perces film szellemesen, mégis ismeretterjesztően megmutatni. S, talán a pályaválasztás előtt álló

középiskolások is kedvet kapnak a mérnöki hivatáshoz.

A Mérnökmozi augusztus 24-től 27-ig 14 órától 19 óráig minden kerek órában várja a karneválózó közönséget a Savaria Szimfonikus Zenekar kamaratermében. A helyszín a Szimfónia Kávézó felől egyszerűen megközelíthető, információs táblák segítenek a tájékozódásban. A belépés ingyenes.

A film első forgatási napján több, fontos jelenet sikerült rögzíteni a Romkertben: a két főszereplő, Horváth Ákos és Vass Szilárd az útépítő mérnökkel, a vasútépítő mérnökkel, a gépészmérnökkel és a környezetmérnökkel diskurált az egykori Borostyánkő-úton. A folytatásban az Iseum, a Weöres Sándor Színház lesz többek között a helyszíne a forgatásoknak. Az „eredmény” megtekintése a karneválon szinte kötelező!

A totál kamera képét ellenőrzi a vezetőoperátor és a rendező – elől a színészek: a főszereplők, Vass Szilárd (római ruhában) és Horváth Ákos (öltönyben), épp Endrődy Krisztiánnal, az útépítő mérnökkel diskurálnak

HÁZUNK TÁJA
ÉVES TAGGYŰLÉS A MÉRNÖKI KAMARÁBAN

4-5

6

MÉRNÖK PORTRÉ
GÁSPÁR FERENC

ÉPÍTETT KÖRNYEZETÜNK
GYÓGYÍTÓ VIZEINK

8

10

ÉPÍTETT KÖRNYEZETÜNK
CSÁNIG, RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOM

EZ TÖRTÉNT
A KÖZLEKEDÉSI KULTÚRA NAPJA

12

14

ÉPÍTÉSZ PORTRÉ
STAMPF ERVIN

HÁZUNK TÁJA
A GEODÉTÁK TISZTÚJÍTÁSA

16

18

PUSZTULÓ ÉRTÉKEINK
A WOLF-HÁZ

HÁZUNK TÁJA
ORSZÁGOS TISZTÚJÍTÓ KÜLDÖTTGYŰLÉS

20

22

RÖVID HÍREK

A VAS MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA

ÉVES TAGGYŰLÉSE

Nádor István

a Vas Megyei Mérnöki Kamara elnöke

*Május 10-én délután 11-es
Huszár úti székhelyén tartotta
évi rendes taggyűlését a Vas
Megyei Mérnöki Kamara.*

Napirend előtt Nádor István elnök átadta Varga Lajos okl. földmérő mérnöknek a VMMK „Kiemelkedő Mérnöki Munkáért” emléklapját, melyet a Mérnökbálon egyéb elfoglaltsága miatt nem tudott átvenni mérnöktársunk.

Kedves Lajos, ezúton is köszönjük munkádat, és gratulálunk!

A határozatképesség eléréséig rendkívül érdekes előadást hangzott el dr. Nemes Józseftől, az ELTE-SEK docensétől. Az előadás témája a szombathelyi születésű kamaraalapító Hollán Ernő élete és munkássága volt. A téma apropóját az szolgáltatta, hogy a „Vas vármegye műszaki nagyjai” címmel indult könyvsorozat első tagjaként most jelent meg a Hollán-kötet.

Taggyűlésünk 17 órára határozatképessé vált, hiszen a tagok több, mint tíz százaléka megjelent, így Tóthné Temesi Kinga levezető elnök irányításával elkezdődhetett a munka.

Nádor István elnök beszámolt a 2016. évi tevékenységről, valamint a 2017. évi munkatervről. Az elmúlt év tervei szinte teljes egészében teljesültek, de sajnos a Hollán Ernő köztéri szobor felállítására tett kezdeményezésünk „érdeklődés hiányában” kudarcot vallott. Tényleges felajánlás a számos megkeresett intézmény és kamara közül csak a Honvédelmi Minisztériumtól érkezett. Mérnök tagjaink közül hárman tettek egyéni felajánlást is, aminek elismerésül nevüket itt is rögzítjük: Dr. Hantos Zoltán, Füle Ernő, Pup Vilmos. Köszönjük!

A 2016. évi költségvetésről szóló beszámolót és a 2017. évi pénzügyi tervet Déri Lajos al-

Déri Lajos alelnök a határozatképességet ellenőrizte a jelenléti íven

Az éves megyei taggyűlésen

elnök ismertette. A beszámoló igazolta, hogy kamaránk elmúlt évi működése kiegyensúlyozott volt, a tervezettnek és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelt. Ezt követte Horváth Gyula Vladimir Felügyelő Bizottsági, és Kapolcsi Imre Etikai-Fegyelmi Bizottsági elnök beszámolója.

A Vas Megyei Mérnöki Kamara elmúlt évi tevékenységét, annak dokumentumait a megjelent tagok egyhangú határozatokkal elfogadták. (Az elfogadott működési dokumentumok kamaránk honlapján olvashatók.) A taggyűlés hivatalos részének lezárását követően jöhetett a büfé, és az ottani baráti beszélgetés.

Dr. Nemes József Hollán Ernőről tartott előadást

Hollán Ernő-kötetet kapott minden megjelent kamarai tag

Női sor a taggyűlésen

„MA SEM VÁLASZTANÉK MÁS SZAKMÁT”

Négy évtized a mérnöki pályán, algériai élmények és bajai halászlé

Gombás Mónika

Ha szülei példáját követi, pedagóguspályára lép. Ám ő szakítva a családi hagyománnyal, mérnökként diplomázott, és főként közműtervezéssel foglalkozott kistelepüléseken, nagyvárosokban, sőt Észak-Afrikában is. A Bácskából való, így nem csoda, hogy nagy kedvence a bajai halászlé, természetesen házi gyufatésztával. Gáspár Ferenc nyugdíjasként sem pihen: dolgozik, kertészkedik, és a nemrég világra jött második unokával foglalatoskodik.

Hogyan indult a mérnöki pályája?

Nagybaracscai vagyok, az általános iskolát Garán, a középiskolát Baján végeztem. Régi pedagóguscsaládból származom, a nővérem szakadt el először ettől a pályától, de én sem akartam tanár lenni, a mérnöki szakma tetszett meg. Baján, a budapesti Műszaki Egyetem vízgazdálkodási főiskolai karára jelentkeztem (régén Eötvös József Főiskola volt, ma a Nemzeti Közzolgálati Egyetem), 1971-ben diplomáztam. Utána kétféle lehetőségem adódott:

egy szegedi és egy pécsi irány, mindkettő regionális tervezővállalatnál. Úgy döntöttem, hogy Pécsre megyek, mert jobban megfogott a város, és több barátom is ott élt. Öt évet töltöttem el itt, akkoriban épültek a nagy lakótelepek Pécsen, Kaposváron, Nagyatádon, ezeknek a közműveit terveztük. Aztán a feleségem révén Szombathelyre költöztünk. Megpályáztam és elnyertem egy állást a Mélyépterv itteni irodájában, közműtervező lettem. Ettől a cégtől kerültem ki egy 10-12 fős csapat tagjaként Algériába, ahol négy és fél évet töltöttem.

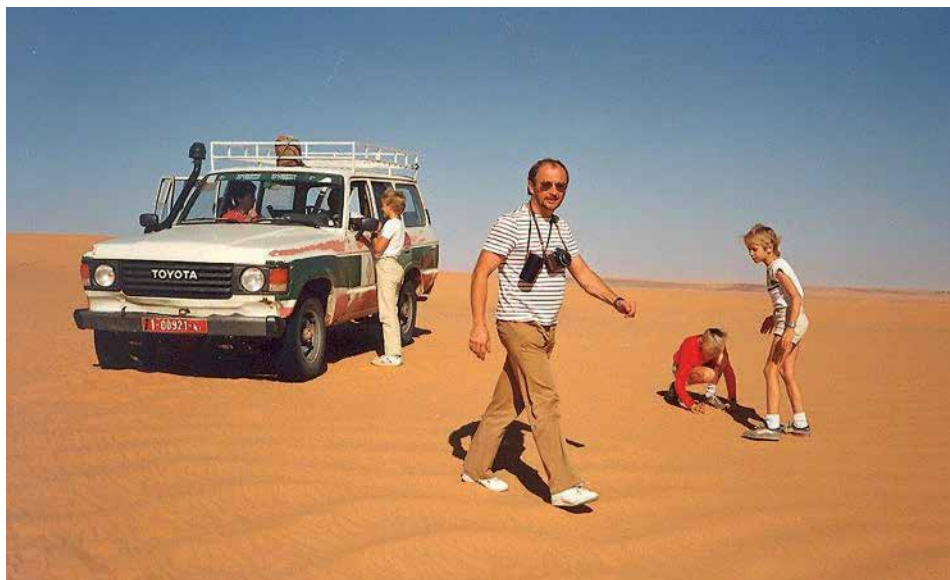
Ott mi volt a feladat?

Nagyjából ugyanaz, mint itthon, közműveket terveztünk. A műszaki feladat nem különbözött nagyon a magyarországitól, nyilván más anyagokkal kellett dolgozni. Oránban, az ottani vízügyi tervező vállalatnál dolgoztam főleg, de máshol is akadt munka. El-Asznámban például korábban hatalmas földrengés pusztított, a közműhálózat teljesen tönkrement, ezt kellett felújítani, és egy 50 km-re lévő víztározóból kellett elvezetni a vizet a városba. Egy évig dolgoztunk rajta, érdekes feladat volt, a mai napig szívesen emlékszem rá, a rajzaim is megvannak. Az itthonihoz képest nagyon mások voltak a körülmények, például nem volt a közműhálózatokról megfelelő bemérés, de jól megoldot-

tuk a feladatokat. Kiváló tapasztalatszerzés volt, mert ilyen nagy munkák itthon nem adódtak. Amikor 1988-ban kitört a forradalom, szinte menekülni kellett, egyik napról a másikra kényszerültünk elhagyni az országot, pedig még egy évig érvényes volt a szerződésünk.

Utána visszakérült Magyarországra...

Folytattam a Mélyéptervnél, de akkoriban már elkezdődött a nagy cégek felbomlása. Adódott egy újabb lehetőség a Nyugat-dunántúli Vízgazdálkodási Társulatok Egyesülésénél, ide kerültem beruházásbonyolítóként. Azokban az években kezdődött a vízi közművesítés a környékbeli településeken, később a szennyvíz-csatornázás és a szennyvíztisztítás is elindult, ez volt a szakterületem. Később a Hydro-Ép Kft.-hez kerültem, amely szintén közműtervező cég volt, és majdnem a nyugdíjazásig ott maradtam. Elsősorban beruházás-bonyolítással foglalkoztam, akkoriban indultak a PHARE CBC előcsatlakozási programok, a nyugat-dunántúli területen Tornyiszentmiklóstól Hegyeshalomig nagyon sok csatornázási és szennyvíztisztítási munka adódott, amelyeknél én voltam a MÉRNÖK. Ezek után rövid időre a saját cégemhez, a Tekonszolg Bt.-hez mentem, majd a vízügyi igazgatóság hirdetett hasonló állást. Megpályáztam, és el is nyertem. Köz-

Algériában jópár évvel korábban

Óriszentpéter: szennyvíztelep

Gáspár Ferenc

Hédervár: ülepitő műtárgy

beszerzésekkel foglalkoztam, míg 2011-ben nyugdíjba nem vonultam.

Milyen munkái voltak Vas megyében?

Nagy munka volt Csörötnék és térsége szennyvízcsatornázása. Dolgoztunk Pornóapátiban, Pankaszon, Magyarszombatfán. Őrszentpéteren a csatornahálózat és a szennyvíztisztító tervezése, kivitelezése tíz évig tartott, mert kis adagokban juttatták a pénzt. A legkisebb községtől a nagyobb településig (Celldömölk, Pápa, Vasvár stb.) minden a kedvencem volt, nem tudok kiemelni egyet sem.

Hogyan tekint vissza az elmúlt negyven évre?

Ma sem tudnék más szakmát elképzelni magamnak. Úgy érzem, sikeres volt ez a negyvenéves futamidő, amit eltöltöttem tervezőként, bonyolítóként, műszaki ellenőrként, MÉRNÖK-ként ezen a pályán. Meg vagyok eléged-

ve magammal és a helyzetemmel is. Mindig precizításra törekedtem. Ami rajtam múlt, azt megpróbáltam tervezőként és beruházó mérnökként is jól megoldani.

A második vasi mérnökbálon „Kiemelkedő mérnöki munkáért díjban” részesült. Mit jelent önnek ez az elismerés?

Meglepetés volt, örömmel fogadtam, hogy elismerik a tevékenységemet. Ez nyilván nem az utóbbi időszaknak szól, hanem az 1971 óta tartó folyamatnak, amit a szakmában eltöltöttem, és annak, amit letettem az asztalra. Növeli a díj értékét, hogy szakmai körből jön, hiszen igazán a szakma tudja a munkánkat felmérni, és megbecsülni.

Hogyan telnek a nyugdíjas évek?

A szakma közelében maradtam. Megvan a bt.-m, amelyben több mint húsz éve tevé-

kenykedem, bár komolyabb, nagyobb munkát már nem vállalom, inkább csak a háttérből segítek a kollégáknak. Amíg bírom, szeretném folytatni. A családom kicsit szanaszét van: az építőmérnök fiam Kiskunfélegyházán él, neki gyakran segítek, mert érdekli a közműtervezés iránt. A másik fiam építész, ő Budapesten lakik, és dolgozik. Szabadidőmben szeretek kirándulni, kerékpározni és kertészkedni a feleségemmel, Vasváron van egy kis telkünk. Járok előadásokra, például a hidrológiai társasághoz és a kamarába is. Fenntartottam a tervezői és műszaki ellenőri státuszomat, így időnként tanfolyamokra kell járni, de követtem a szakmát a folyóiratokban, újságokban is. Szeretnék tevékeny lenni, hogy megmaradjon egy kis lendület, és ne roskadjak a kasszáimra.

Bajánsenye: szennyvíztisztító

Vízfolyás építése a sivatagban

GYÓGYÍTÓ VIZEINK

Dr. Németh István

c. egyetemi docens, okl. építőmérnök
okl. tájrendező és környezetvédelmi szakmérnök
műszaki egyetemi doktor

Az embert valami ősi, atavisztikus vonzódás köti a vízhez. Talán génjei emlékeztetnek az élet bölcsőjére, az egykori sós tengerre. Nem véletlen, hogy a víz fogalma régóta egybekapcsolódott – hol misztikus, mitikus, hol vallási köntösbe bújtatva – a csodás gyógyulások kútjaihoz, forrásaihoz való zárandoklással, a „gyógy- illetve egészségturizmus” csíráival.

Az egymásra rakódott évszázadok hagyományai a fürdőzési szokásokban és a vízzel való gyógyítás területén is kiművelt kultuszokat teremtettek, amelyek ezernyi szállal fűződtek össze az adott időszak tudásbéli, technikai, művészeti színvonalával, alakítva az adott korok társadalmi szokásait is.

Mindezek hatására a korábbi konzervatív gyógyászat és a napjainkban divatosnak számító – az embert fizikai, tudati és érzelmi egységben kezelő – gyógy módok is felismerték a terápiában a környezeti elemek, a természetes gyógytényezők, elsősorban az oldott ásványi anyagokat tartalmazó vizek szerepét. Egyér-

telműen igazolódott az is, hogy az utóbbi évtized életmód változtatásai, a felgyorsult életvezetési és munkatempó csökkenti a szervezet regenerálódására, az ellazulásra való képességét, amit a szervezet felfrissítésével, legtöbbször természetes gyógytényezők (termál- és gyógyvizekre, gyógyiszapokra) alapozott terápiával lehet visszafelé fordítani. Az erre a lehetőségre épülő egészségmegőrzés, rehabilitáció, aktív és passzív pihenés, a gyógyulás változatos módjait felkínáló helyszínek pedig – hazánk, megyénk egyedülálló természeti adottságait kihasználó, az utóbbi években példaértékűen fejlődő termál- és gyógyfürdők.

Tradicionális fürdőkultúrával rendelkező hazánkban a természetes ásványvizeket – a bennünk oldott ásványi anyagok révén, már a római kortól kezdődően tudatosan használják különféle betegségek megelőzésére, illetve gyógyítására. A termális vizek alkalmazására szűkebb pátriánkban, Vas megyében csak a húszas években megkezdett, és az ötvenes évektől tervszerűen folytatott intenzív szénhidrogén kutatások adtak lehetőséget, amikor az egyébként meddő fúrásokból nagy mennyiségű, gyógyászati célra is felhasználható, magas ásványi anyag tartalmú vizek törtek fel.

Ásványvíz: minden a természetben előforduló olyan víz, amelynek oldott összes ásványi anyag tartalma literenként legalább 1000 mg, vagy az oldott összes szilárd ásványi anyag tartalma 500-1000 mg/liter között van, és tartalmazza jogszabályban felsorolt aktív biológiai anyagok valamelyikét. Az ásványvíz természetesen, vagy védelmi intézkedésekkel védett, felszínalatti vízáradó rétegből származik, eredeténél fogva tiszta. Az adott felhasználási formában mikrobiológiai és kémiai szempontból az emberi egészségre ártalmatlan. Összetétele oldott szilárd ásványi anyag tartalma a víznyelő helyen – a természetes ingadozás határain belül – közel állandó.

A Vas megyei rétegvíz eredetű ásványvizek vegyi összetételük és összes oldott alkotórészük szerint két fő csoportba sorolhatók: a nátrium-kalcium-magnézium-hidrogén-karbonátos valamint a kloridos(sós) vizek körébe.

A feltörő gyógyvíz Bükfürdőn (Fotó: Dr. Németh István)

Gyógyító iszapkezelés (Fotó: Pannon Termál Klaszter)

Az előző kategóriába tartozik Vas megyének szinte valamennyi ásványvize.

Különbséget kell tenni az összes oldott összetevő alapján is, mely szerint a 10.000 mg/l feletti igen sok anyagot tartalmazó vizek csoportjába tartozik a bükkfüdői, a sárvár-rábasömjéni, míg a sok oldott alkotórészt tartalmazó 10.000 mg/l csoportba sorolható

Borgáta, Celldömölk, Mesteri, Sárvár, Szeleste, Szentgotthárd, Szombathely valamint Vasvár ásványvize.

Gyógyvíz: az olyan természetes ásványvíz, amelynek bizonyított gyógyhatása van. Az elnevezés természetesen csak az eredményes klinikai vizsgálatot követően az Országos Tisztiorvosi Hivatal engedélye alapján alkalmazható.

Minden művészet a természet másolata. A vízgyógyászat pedig a művészi fokon alkalmazott természet, melyet simogató, gyógyító kezek adnak jó szívvel a megújulást, gyógyulást keresők számára. Érdemes élni vele, mert ne feledjük: "Medicus curat, natura sanat" vagyis „az orvos kezel, a természet gyógyít”.

Súlyfürdő-kezelés (Fotó: Pannon Termál Klaszter)

CSÁNIG, MINDENSZENTEK RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOM

Sz. Sopár Katalin

okl. építész-mérnök, műemlékvédelmi szakmérnök

Építész tervező: Sz. Sopár Katalin, művészettörténész: Nemes András, történész: Dr. Kelemen István, statikus: Bukits Zoltán, elektromos tervező: Füle Ernő, faanyagvédelmi szakértő: Dr. Varga Ferenc, építtető: Répcelaki Szent István király plébánia, Aigner Géza plébános, műszaki ellenőr: Andorka Miklós

A felújítás előtti állapot

A templom egyhajós, nyolcszög záródású, kelet felé forduló szentéllyel. A hajó síkfödémrel, a szentély boltozatos födémrel záródik. Karzata fa szerkezetű, fa oszlopokon fa felépítménnyel. Tetőszerkezete hagyományos kötőgerendás, 40 fok hajlásszögű, héjalása a felújítás előtt szürke palafedés és horganyzott fémlemezbe fedés. A bejárat felett kis torony található, szerkezete fa, mely oldalról bádoglemezzel borított.

A falkutatás során előkerült részletformák, a falazó anyag, a homlokzatok vakárkádós díszítése, és a tölcserablakok szerint a templom a 13. század közepén, vagy egy-két évtizeddel később épülhetett. Ehhez az időszakhoz tar-

A második alkalommal meghirdetett „Kerámia tetőcserép az építészetben – bármilyen funkcióban” című építész pályázat harmadik díját a csánigi római katolikus templom pályamunkával Szendrőné Sopár Katalin érdemelte ki a harmincöt beérkezett pályázat közül.

Felújítás előtti állapot

A falkutatás során előkerült mérműves ablakrészlet

A jelenlegi, felújított, helyreállított homlokzat

tozik valamennyi körítő fala mind a szentélyen, mind a hajó D-i oldalán. A Ny-i kapu maradványa és a szinte épségben fennmaradt D-i kapu is ide tartozik. A felmenő falak a mai párkány alsó vonaláig középkoriak, csakúgy, mint a diadalív feletti oromfal maradványa.

A tetőszerkezetét többször átépítették. A felújítás előtti formáját 1869. és 1874. között nyerte el. A hosszan elnyúló helyreállítás során visszabontották az eddig megmaradt K-i oromfalat, tégláit a főpárkányba építették bele. Ekkor készül a templom gerendafödeme, az új tetőszerkezet, melyet a hajó fölött a K-i oldalon kontyolt változatban építenek meg. A templom fedélszékeinek Ny-i gerincére új huszártornyot építenek. A templom történetének során ez már a negyedik tornya.

A templom homlokzata egyszerű. A falazat az 1250-1275-ös években készülhetett. Ekkor falpilléreken álló árkádokat építettek, majd

azt utólag kitöltő falazattal kifalazták. A bekötésekre nem fordítottak hangsúlyt. Így alakult ki az azóta is változatlanul maradó vakárkádós homlokzat. Az épületben az idők folyamán a nyílászárókat változtatták, építették át.

Templom felújítás

A templom felújítás előtti tetőszerkezete elbontásra került. A hajó K-i oromfala újraépült, a templomhajó feletti tetőszerkezet nyeregtes kialakítású lett, egy-egy oromfallyal. Az új fedélszerkezet az eredeti, építéskori állapotot kívánja tükrözni. A tetőszerkezet rekonstruálása Bukits Zoltán és Nemes András közreműködésével készült.

A templom homlokzattagolása, tömegarányai az érett román kori építészetet idézik. A templom fontossága az, hogy a koronázó párkányig falazatai, azok tagolása szinte érintetlenül megmaradtak, csupán az ajtók és az ablakok

változtak az egyes korok igényei szerint. A tetőzete a fedélszékekkel sajnos elpusztult, de a fennmaradt töredékek és az analógiák alapján nagy biztonsággal kiserkeszthető és rekonstruálható volt.

A homlokzaton kanálhát vakolat készült simább és durvább felületi struktúrával.

A homlokzaton bemutatásra kerülő elemek, nyílások: Az előkerült román kori részletek, a Ny-i kapu, D-i kapu, tölcserablak és a másik töredéke bemutatásra került a szentély É-i oldalán feltárt másodlagosan elhelyezett gótikus mérműves ablakkal együtt. A D-i kapu megnyitása nem lehetséges, viszont a kapu helyét megmutattuk. A Ny-i kapu körül lépcsőzetesen visszaugró kökeret lehetett. A kökeretek faragásán fogas vésővel jeleztük, hogy azok csak rekonstrukcióként készültek. A hajó K-i oromfala újraépült meredek hajlásszöggel (55°). A fa szerkezetű torony deszkaborítást kapott.

MÁJUS 11:

A KÖZLEKEDÉSI KULTÚRA NAPJA

Tóthné Temesi Kinga

okl. építőmérnök

„A KRESZ, mint a közlekedési kultúra alaptörvénye” volt az alcíme a kisebb szüneteltetés után ismét megszervezett Mustrának.

Hodosi Sándor elméleti szakoktató előadásának már a második percében érezkelhette minden jelenlévő, hogy bőven van még tenivalónk az egymást elfogadó, toleráns, szabályokat betartó, baleset nélküli közlekedési vízió eléréséért tett munkában. Habár 1990 óta lényegesen javult a közlekedésbiztonsági helyzetünk – ez volt az a kiugró év, amikor Magyarországon 2432-an veszítették életüket közlekedési balesetben, 2015-re a halálos áldozatok száma lecsökkent 644-re –, mégsem lehetünk elégedettek. Minden közlekedési áldozat értelmetlen veszteséget jelent a társadalomnak, a közvetlen környezetnek egyaránt. Ez az indíttatás vezetett ahhoz, hogy a Közlekedéstudományi Egyesület kezdeményezésére 2015. óta május 11-e a közlekedési kultúra

napja lehessen Magyarországon. Ezen a napon az egész országban a közlekedésünkkel, közlekedési kultúránkkal kapcsolatos előadások, programok hívják fel a figyelmet a kultúrált közlekedésre. A rendezvények nem titkolt célja, hogy ne csak ezen a napon figyeljünk egymásra, hanem az év valamennyi napján. A szervezőkhöz azóta számos szervezet csatlakozott, sőt kezdeményezések történtek a nap nemzetközi kiterjesztésére vonatkozóan is.

A Vas Megyei Mérnöki Kamara a KTE Vas Megyei Területi Szervezetével közös szervezésben ez évben két eseménnyel csatlakozott: a Mustrával és a Vas Megyei Mérnöki Kamarában tartott, Hollán Ernőről szóló, könyvbemutatóval.

A Mustra résztvevői Hodosi Sándor elméleti szakoktató előadásában rövid összefoglalást hallhattak a KRESZ változásairól, majd önkéntes KRESZ-vizsga következett, amelyen mindenki ellenőrizhette a saját tudását.

Egy a sok szabály közül, mellyel nem minden közlekedő van tisztában (idézet a hatályos 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletről, azaz a KRESZ-ből):

„(6)201 Ha a 16. § (1) bekezdés q) pontjában meghatározott jelzőtábla (84. ábra) alatt a 97. ábra szerinti kiegészítő jelzőtábla alkalmazásá-

val távolságot jelöltek meg, akkor az így megjelölt útszakaszon – ha a közúti jelzésekből más nem következik – legfeljebb 30 km/óra sebességgel szabad közlekedni. A kiegészítő jelzőtábla jelezheti, hogy a sebességkorlátozás csak meghatározott időszakra érvényes.” Mindenkinnek ajánlom figyelmébe KRESZ ismereteinek felfrissítését!

Vigyázzunk egymásra!

Ezzel a KRESZ-szabállyal sajnos nem minden közlekedő van tisztában

Hodosi Sándor elméleti szakoktató előadása

A XVIII. KÖZLEKEDÉSFEJLESZTÉSI ÉS BERUHÁZÁSI KONFERENCIA

Tóthné Temesi Kinga

okl. építőmérnök

Nagykorúvá vált a Közlekedéstudományi Egyesület évek óta nagysikerű konferenciája, a Közlekedésfejlesztési és beruházási konferencia, amely idén 18. alkalommal került megrendezésre Bükfűrdőn.

továbbképzési kötelezettség kiterjesztése, mely szerint az évtől kezdődően a műszaki ellenőröknek és felelős műszaki vezetőknek is teljesíteniük kell az évenkénti szakmai továbbképzést. Az idén a résztvevő 211 főből 76 fő a Vas Megyei Mérnöki Kamaránál nyilvántartott kolléga, akik ezzel teljesítették 2017. évi továbbképzési kötelezettségüket.

Nagy érdeklődés kísérte többek között az elektronikus építési napló vezetésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló, kifejezetten a napi gyakorlat közben felmerülő eseteket bemutató előadást, ezért a Vas Megyei Mérnöki Kamara Közlekedési Szakcsoportja – megfelelő számú érdeklődő esetén – az ősz folyamán a továbbképzést ismételtén meghirdeti.

„Építsük a jövőt” alcímmel a szervezők hangsúlyozni kívánták: infrastrukturális beruházásaink hosszútávon meghatározzák jövőbeli épített környezetünket, ezért nem elegendő csupán a mai kor elvárásainak megfelelni, hanem egyre több energiát kell fordítani a felnövekvő generáció jövőbeli igényeinek előrevetítésére, hogy a most építendő műszaki alkotások hosszútávon is jól szolgálhassák a mindenkori igényeket, és ne pedig rossz örökségként korlátot, gátat szabjanak a további fejlődésnek.

Ez évben újjáértékelve a közlekedéspolitikai, stratégiai, megrendelői, szolgáltatói, tervezői és kivitelezői témájú előadások témaköröként egymáshoz kapcsolódva, egymásra épülve és egymást váltva hangzottak el, ezzel is azt a szemléletet erősítve, hogy a 2014-2020 közötti rendelkezésünkre álló európai uniós források optimális felhasználása érdekében egyre nagyobb szükség van a mérnöktársadalom összefogására, a tervek, a projektek megfelelő előkészítésére, a korszerű technológiák hazai alkalmazására.

Minthogy a konferencia a közlekedési szakterületen dolgozó mérnökök széles körében nagy érdeklődésre számot adó rendezvénye, ezért 2015. óta a Vas Megyei Mérnöki Kamara a Közlekedéstudományi Egyesülettel megkötött együttműködési megállapodás értelmében közösen rendezi meg a kötelező szakmai továbbképzést, lehetőséget biztosítva a Vas megyei és az ország egyéb területéről érkező, közlekedési szakterületen dolgozó mérnöki kamarai tagok számára. A továbbképzés iránti igényt ez évben jelentősen növelte a

76 vasi mérnök vett részt a szakmai továbbképzésen

„Építsük a jövőt” – A XVIII. Közlekedésfejlesztési és beruházási konferencia mottója

„NEM HÁZAT, HANEM OTTHONT TERVEZEK AZ ÜGYFELEIMNEK”

Gombás Mónika

Családjában úgy öröklődnek az építészethez kapcsolódó szakmák, mint másoknál a barna haj vagy a fehér bőr. Felmenői között generációk óta kőművesek, pallérok, iparosok, építőmérnökök sorakoznak, így nem is lehetett kérdés, hogy hasonló pályát választ. Legyen szó jóféle kékfrankosról vagy épp egy családi házról, mindig a minőségre törekszik. Stampf Ervin építészmérnökkel beszélgettünk.

Mi terelte az építészmérnöki pályára?

A családban mindenki ezzel foglalkozik, édesapám építőmérnök, statikus, édesanyám építésztechnikus volt, a nővérem is építészmérnök. A nagyszüleim és több felmenőm is ezen a területen dolgozott. Ezt láttam gyerekkoromban, ez ragadt rám. Szombathelyen

az építőipari technikumban végeztem, utána Pécsre mentem főiskolára, majd a műszaki egyetemet végeztem el, ezután Pécsen szerkesztőtervezői építészmérnök diplomát szereztem. A diploma megszerzése, azaz 1998. óta abban a tervezőirodában dolgozom, amelyet édesapám alapított. Ő volt a statikus, én az építész tervező. Közben több építész kolléga dolgozott velünk társként vagy alkalmazottként. Sajnos édesapám tavaly előtt meghalt, így most én viszem tovább az irodát.

Milyen jellegű épületeket tervez általában?

Bükön egy csarnoképítkezéssel kezdtem, édesapám volt a statikus tervező és műszaki vezető, én pedig mellette dolgoztam. Itt kezdtem építész- és statikus tervek készíteni, aztán fokozatosan kialakult. Édesapám mellett csináltam a statikus munkákat, nagyobb csarnokokat, mellette jöttek a kisebb-nagyobb családi házak, társasházak építészeti munkái, és valahogy megmaradtam ennél a területnél. Most is főleg családi házakkal, társasházakkal, kisebb ipari csarnokokkal, és újabban borászatok tervezésével foglalkozom.

Melyik a legizgalmasabb terület az Ön számára?

A borászatok tervezését nagyon szeretem. Nemrégiben olyan termékfejlesztési pályázatok jelentek meg, amelyeknek köszönhetően a Kőszegi-hegyen is több borászat épül vagy bővül, háromnak már el is készültek a tervei. Összetett ez a munka, meg kell felelni mindenféle igénynek, szakhatóságnak, a megrendelőnek. Fontos, hogy a tulajdonos és a látogató is jól érezze magát benne, igényes legyen, nézzen ki jól. Nem mindegy az sem, hogy mit tesz hozzá a kultúrtájhoz. Nagy a felelősség, hogy ne vegyünk el a látványból – főleg Kőszegen ez égető probléma, hiszen teljesen beépül, elvadul a szőlőhegy.

Mire törekszik a munkája során?

Legfontosabb a minőség és az ügyfél elégedettsége. Családi ház tervezésénél mindig azzal kezdem, hogy megismerem az ügyfelet. Enélkül nem megy, hiszen nem házat, hanem otthont tervezek neki. Nem tudok 30 nap alatt megtervezni egy családi házat, mert annyi idő alatt nem lehet megismerni

Családi ház Kőszegen

Stampf Ervin

a leendő tulajdonost – mik az igényei, hány gyereke van, mire szeretné használni az egyes helyiségeket. Ha megismertem, és kicsit közelebb kerültünk egymáshoz, neki tudok látni a munkának, meg tudom tervezni azt az ott-hont, ahol majd szeret élni, ahol jól érzi magát, és ami jól is néz ki. Nálam ez minimum 3-4 hónapos folyamat, nem lehet elkapkodni. Akkor vagyok elégedett, ha örömmel tudok visszagondolni egy munkára.

Honnan szerez inspirációt?

Nyitott szemmel járok a világban, figyelek az újdonságokra. Plusz az internetről rengeteg ötletet kapok. Kőszegen lakom, ott is dolgozom, a megrendelőim kőszegiei vagy környékiek, de sokat tervezek Szentgót-hádra is. Tervezésnél az a legfontosabb, hogy mindig az adott környezetbe kell beleképzelnem az épületet, hiszen a háznak jól kell illeszkednie, harmonikusnak kell lennie a környezetével. Látszódnia, hogy az épületet 2017-ben tervezték és építették meg.

Hogyan képzeli el magát 5-6 év múlva a szakmájában?

Maradok a családi házak tervezésénél, mert tetszik az összetettségük. Régen édesapámmal több csarnoképületet is terveztünk, de az számomra nem jelent akkora kihívást. A családi ház kreatívabb munka. Mióta bejött a CSOK, egyre több a megrendelés, élénkül a piac, sok a munka. Ezt a szegmenst vinném tovább, kisebb-nagyobb családi házak, 8-9 lakásos társasházak, csarnokbővítések tervezésével foglalkoznék a jövőben is. Sokat csinállok műszaki ellenőrzést is. Az épületet, amit tervezek, szeretem műszaki ellenőrként végigvinni, hogy tényleg az valósuljon meg, amit terveztem. Tapasztalat, hogy a kivitelezésnél elcsúszhatnak a dolgok. Egy jól megtervezett épületet is el lehet vinni rossz irányba, és fordítva, egy kevésbé jól megtervezett házat a kivitelezésnél fel lehet javítani. Most már hat alkalommal kötelező kihívni a tervezőt az építkezésre, én ezt nagyon kedvező jogszabályi változásnak látom, hiszen jó, ha a tervező rajta tartja a szemét a kivitelezőkön és az építettn.

Mivel tölti az idejét, amikor éppen nem dolgozik?

A kisfiam hét, a kislányom négy éves. Ami szabadidőm van, azt igyekszem velük tölteni. Régebben például nyaraláskor az úti céljaimat is elsősorban szakmai szempontok határozták meg, most már a családom igényei a legfontosabbak. Pár éve is még iskolába jártam – építész szerkezettervezői képesítést szereztem –, a tanulás sok időt elvett a családtól, ezt pótolni szeretném. Hobbim a borászkodás. Van egy kis szőlőm Kőszegen, kékfrankossal foglalkozom, és próbálom minőségi bort előállítani. Igyekszem ebben is előrelépni – építészként is borászként is a minőségre törekszem.

Falus lakóház felújítása Lukács háznál

Csarnokbővítés Lukács háznál

Társasház üzlettel Kőszegen

A GEODÉZIAI ÉS GEOINFORMATIKAI SZAKCSOPORT TISZTÚJÍTÓ ÜLÉSE

Horváth-Őri Györgyné

térinformatikus, a Geodéziai és
Geoinformatikai Szakcsoport elnöke

A Vas Megyei Mérnöki Kamara Geodéziai és Geoinformatikai Szakcsoportja április 20-án tartotta tisztújító taggyűlését. A taggyűlésen teljes szavazati joggal 18 fő vett részt. A bevezető után a Horváth-Őri Györgyné leköszönő elnök megtartotta beszámolóját, felsorolva az elmúlt négy évben megrendezett szakcsoportot érintő rendezvényeket.

Az elnök beszámolt továbbá a 2012. és 2016. közötti időszakot érintően a taglétszám változásáról, új tagok érkezéséről, tagsági jogszakságok megszűnéséről. Az elmúlt négy év során három tagtársunktól kellett örökre búcsút mondani: Pernesz Károly (2015. április), Szabó Imre (2015.július, Bodnár Tibor 2017. január) távoztak közülünk. A tagság felállva, néma csendben adózott emléküknél. Az új vezetőséget procedúrájának levezetésére tagtársunkat, Varga Ádámot kértük fel.

A szavazás eredményeképpen az egyhangúan megválasztott új elnökség tagjai: Horváth-Őri Györgyné – elnök, Nagy István és Vadász Tibor elnökségi tagok. Ezt követően már csak az új Ügyrend megvitatása, és elfogadása maradt hátra. Az Ügyrendet a Vas Megyei Mérnöki Kamara ajánlása alapján néhány módosítással (ezeket a módosításokat a Geodéziai és Geoinformatikai Tagozattal előzetesen egyeztetettük) egyhangúan elfogadta a jelen lévő tagság.

Varga Ádám és Horváth-Őri Györgyné

A szakcsoport létszáma a 2017. április havi VM-MK-val való egyeztetett adatszolgáltatásnak megfelelően:

Aktív tag: 33 fő, ebből:

GD-T-vel rendelkezők száma: 21 fő

GD-T-vel és GD-SZ-el is rendelkezők száma: 3 fő

Nincs jogosultsága: 9 fő

Szünetelteti a tagságát: 8 fő.

A szakcsoport április 20-án tartott tisztújító tagozati ülésén 18 fő vett részt, ez több mint a tagság 50 százaléka, így a választás, és az Ügyrend elfogadásáról szóló szavazás érvényes.

A szakcsoport elmúlt négyéves tevékenységének legfontosabb eseményei:

2012. november 16. szakmai nap: A megyei kamara, a Földhivatal, és az MFTTT (Magyar

Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság) – közös szervezésében szakmai napot tartottunk. A rendezvényt az akkori feltételek szerint, továbbá a három szervező közötti megegyezés alapján a Kamara GGT Szakcsoportja akkreditálta. (Helyszín: Tóvendéglő, Szombathely)

2012. november 16. V. Cecília napi szakestély: A három résztvevő együttműködésével szakestélyt tartottunk, a rendezvény fővédnöke az MFTTT volt. (Helyszín: Élelmiszeripari és Földmérő Szakképző Iskola, Szombathely)

2014. november 22. VI. Cecília napi szakestély: A három főszervező közreműködésével szakestélyt tartottunk, a rendezvény fővédnöke a Földhivatal volt. (Helyszín: Élelmiszeripari

és Földmérő Szakképző Iskola, Szombathely) 2015. április 9. szakmai nap: A rendezvényt a három szervező közötti megegyezés alapján a MFTTT akkreditálta. (Helyszín: VM DASZK, Szakképző Iskola, Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium, Vép)

2016. január 26. szakmai nap: Ezúttal is a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság akkreditálta a rendezvényt. (Helyszín: Élelmiszeripari és Földmérő Szakképző Iskola díszterme, Szombathely)

2016. november 25. VII. Cecília napi szakestély: A három főszervező közreműködésével szakestélyt tartottunk, a rendezvény fővédnöke a Földhivatal volt. (Helyszín: Élelmiszeripari és Földmérő Szakképző Iskola, Szombathely)

Az asztalfőn a régi-új elnök

A WOLF-HÁZ

Balogh Péter

okl. építészmérnök

Ha elindulunk egy sétára az elárvult Kovács-szállótól a vasút felé a Széll Kálmán utcán, a kétemeletes házak között a bal oldalon feltűnik egy sárga épület, az idősebbeknek Wolf-ház, a maiaknak MÁV Óvoda. (Ez utóbbi is csak volt!)

Az egykor szebb napokat látott lakóházat Wolf Sándor neves helybeli fakereskedő építtette 1923-ban. Wolf Sándor és testvére, Izsó 1884-ben alapították meg vállalkozásukat,

amely először csak fakereskedelemmel foglalkozott, de 1905-től fűrészteleppé fejlesztették, a dualizmus idején jó minőségű faanyaggal látta el a fellendült környező építőipart. Telepük helyileg a mai 11-es Huszár út 122. sz. alatt működött, az államosítás után a VASÉP telepe lett. A jellegzetes épületet Medgyesi Alajos (1872-1942.) budapesti építész tervezte. Nem tartozott az első vonalbeli építészek közé, de tervei jó színvonalat képviseltek az adott korszakban. Medgyesi 1886-ban szerezte oklevelét a Budapesti Műegyetemen, majd Párizsban a Beaux Arts-on képezte tovább magát. A fővárosban több lakóházat tervezett, Szombathelyen a Grünwald-ház (Belsi-

kátor, 1. sz.) és a Pető-villa (a kórház területén) terveit készítette.

A Széll Kálmán u. 19. számú épület érdekes színtöltja a nevezett utcának, amelyet Melega Miklós egyik tanulmányában a város Andrássy-útjának nevezett, s nem érdemtelenül. A ház a neobarokk szellemében fogant, megosztott tömegével, visszahúzott bejáratával a régi, párizsi hotelek képét idézi fel. A nagyobb szárnyban a tulajdonos lakása volt, alul a földszinten a „reprezentatív” helyiségek – hall, úriszoba, ebédlő, terasz stb. –, az emeleten lakószobák, fürdő stb. kaptak helyet. A jobboldali szárnyban a házmester lakott. A két szárny között az emeleti szinten, a kapu

A Wolf-ház 1938-ban (Széll K. u. 19.)

felett összeköttetés volt. Később, a házmester oldalán egy kisebb gazdasági helyiséget is építettek. Az épület nem túldíszített, de kívül és belül is szép részletekkel találkozhatunk, valamikor még gondozott, kertes udvara is volt. Az ingatlant 1950. körül államosították, és 1951-től a MÁV óvodája kapott itt helyet, ekkor a jobb oldalon egy hosszabb kétszintes szárnyat építettek hozzá. Az óvoda az 1990-es években sajnos megszűnt, egy ideig különböző szervezetek (pl. biztosító) bérelték, de egy ideje már üres, és folyamatosan pusztul. Helyi védelem alatt áll, de ez a MÁV-ot nem zavarja, számára ez nem érték, legfeljebb piaci kérdés.

Betekintés az udvarra

Részlet a főhomlokzatból

A kapubejárat

TISZTÚJÍTÓ KÜLDÖTTGYŰLÉS A MAGYAR MÉRNÖKI KAMARÁBAN

Nádor István

a Vas Megyei Mérnöki Kamara elnöke

Május 6-án a Budapesti Műszaki Egyetem Dísztermében tartotta tisztújító küldöttgyűlését a Magyar Mérnöki Kamara. A területi kamarák és a szakmai tagozatok küldötteit – a nagyrendezvényen a szavazásra jogosult 284 küldöttből 174 jelent meg.

A köztestület legfőbb döntéshozó fóruma a szokásos testületi beszámolókon túl megtárgyalta és elfogadta a tervtartalmi követelményekről alkotott szabályzatot (melyet a VMMK azóta már minden tagjának megküldött elektronikus formában).

Barsiné Pataky Etelka elnök a küldöttek terjesztette elé annak az állásfoglalásnak a szövegét, mellyel a mérnöki tervezői díjak alacsony mértéke ellen tiltakozik a MMK (ld. keretes

írás). A közlemény kiadását a küldöttgyűlés egyhangúlag támogatta.

A küldöttgyűlés záró napirendjeként sor került a kamara új tisztségviselőinek megválasztására. Ezt megelőzően a küldöttgyűlés tisztelettel megköszönte Barsiné Pataky Etelka leköszönő elnöknek áldozatos munkáját, amit nyolc éves vezetése alatt végzett. Mi is köszönjük Elnök asszony!

A vezetőség választás eredményeként a következő mérnöktársaink töltik be a MMK vezető pozícióit: elnök: Nagy Gyula; alelnökök: Holló Csaba, Kassai Ferenc, Lengyel Tamás, Madaras Botond; az elnökség tagjai: dr. Csenke Zoltán, Feilné Györy Zsuzsanna, Gyurkovics Zoltán, Ivanics Zoltán, Kocsis Attila, Kovács István, Lakits György, Magyar Ákos, Reich Gyula, Szántó László, Szilvágyi László, Zarándy Pál.

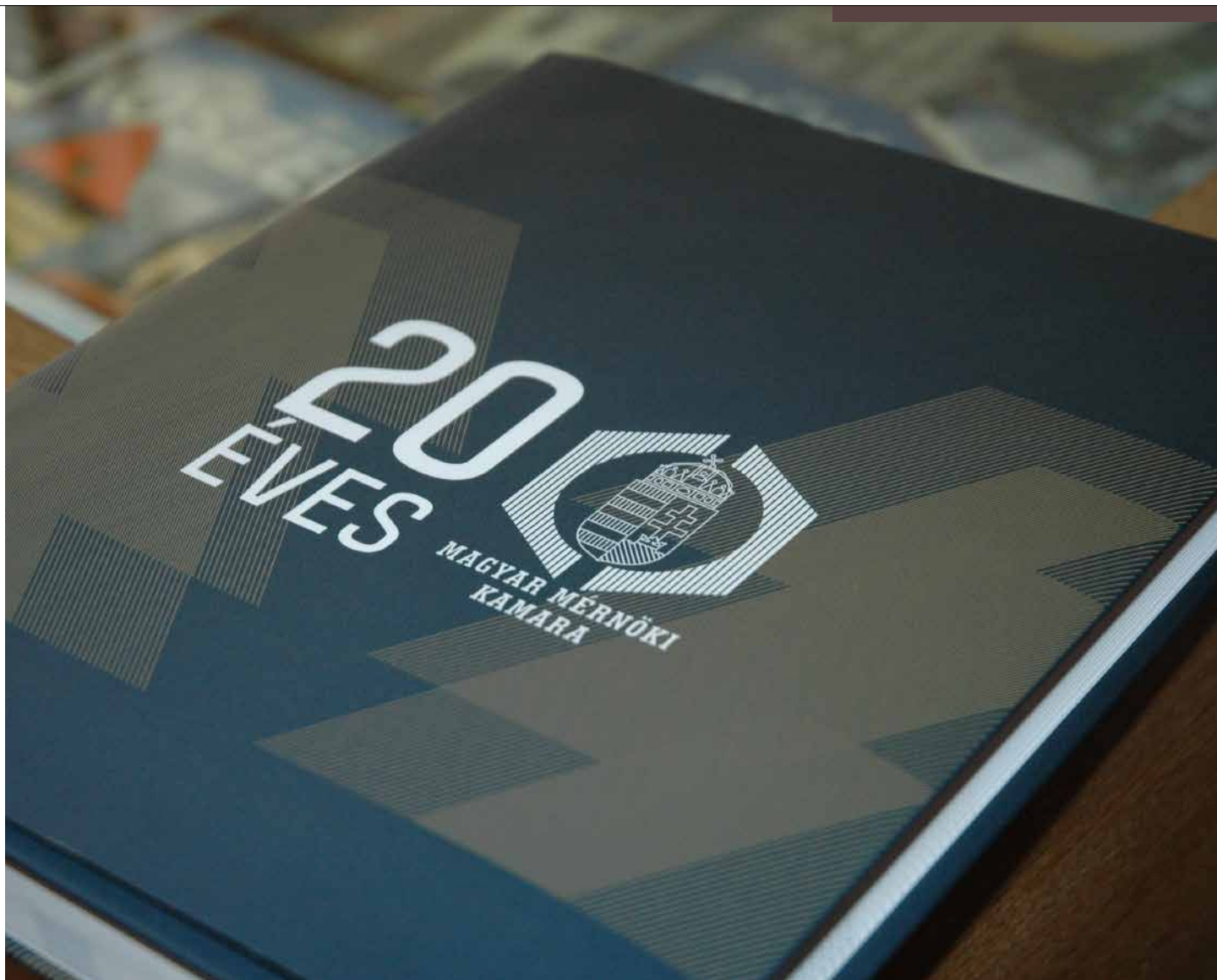
A Vas megyei mérnököket Tóthné Temesi Kinga képviseli a MMK vezetésében, akit az Etikai-Fegyelmi Bizottság tagjává választott a küldöttgyűlés. Gratulálunk Kinga!

Tóthné Temesi Kinga

Nagy Gyula okl. gépészmérnök, a Magyar Mérnöki Kamara új elnöke

A jubileum alkalmából könyvet adott ki a Magyar Mérnöki Kamara

Szavaznak a vasi küldöttek

20 ÉVES A MAGYAR ÉPÍTÉSZ KAMARA

Májusi küldöttgyűlés

Takács András

okl. építészmérnök

A 20 éves ünnepi küldöttgyűlésre május 19-én került sor ünnepi helyszínen, a Ludovika Campus főépületének Szent László Kápolnájában. A kápolna a kezdés időpontjára teljesen megtelt. A Himnusz elhangzása után a kamara 20 évének több meghatározó személyisége is felszólalt, közülük a legnagyobb tapsot kétségtelenül Callmeyer Ferenc DLA, volt kamarai elnök kapta.

Az ünnepség és a kávészünet után kezdődött a tényleges kamarai munka. A napirend sze-

rint először az elnök és a bizottsági elnökök éves beszámolója következett, amelyet a jelen lévő küldöttek megszavaztak. Ezután a 2017. évi költségvetés valamint az Alapszabály módosítása következett. Az Etikai-fegyelmi szabályzat módosítása során vita alakult ki a főépítések saját területükön történő szakmagyakorlásával kapcsolatban. Ebben a küldöttgyűlés nem tudott megegyezni, így az elfogadott határozat szerint a Miniszterelnökséget kéri fel a MÉK elnöksége, hogy ezt a főépítési tevékenységről szóló Kormányrendeletben szabályozza. Az Etikai-Fegyelmi Szabályzat egyéb módosításait elfogadták, ugyanúgy, mint a Pénzügyi és gazdálkodási Szabályzat módosításait.

Fontos volt a kiviteli tervek tartalmi és formai követelményeiről szóló MÉK szabályzat elfogadása, ami az alábbi helyen megtalálható: http://mek.hu/media/files/2017/szabalyzatok/Kiviteli_tervek_tartalmi_es_formai_kovetelmenyei_szabalyzat_20170526.pdf

Ugyanígy az építések mindennapi munkáját befolyásolja az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységekhez szükséges kivitelezési tervdokumentáció tartami követelményei és a tervezői művezetés szabályai című MÉK szabályzat is, ami szintén módosításra került:

http://mek.hu/media/files/2017/szabalyzatok/Egyszeru_bejelentes_szabalyzat_20170525.pdf

A VAS MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA TAGGYŰLÉSE

Takács András

okl. építészmérnök

A szokásoknak megfelelően az országos küldöttgyűlés után került sor a Vas Megyei Építész Kamara taggyűlésére.

A május 23-án a Hefele Menyhért Építőipari Szakközépiskolában megtartott gyűlésen az előzetes napirendi pontok szerint először az elnöki beszámolók hangzottak el.

Ezek elfogadása után a 2017. évi költségvetés bemutatása következett, amelyet a jelenlévők megszavaztak.

Jogszábeli kötelezettségnek eleget téve az Alapszabály is módosult.

A taggyűlés elfogadta a beszámolókat

FOUCAULT-INGÁVAL ÜNNEPELTE SZOMBATHELY GOTHARD JENŐ SZÜLETÉSNAPOJÁT

160 évvel ezelőtt, május 31-én született Herényben Gothard Jenő. A gépészmérnök, csillagász, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja alapította a herényi obszervatóriumot, az első szombathelyi ingakísérlet az ő kezdeményezésére történt.

A születésnapjáról ismét Foucault-inga kísérettel emlékezett meg Szombathely. A Székesegyház kupolájából belógatott inga mozgása bizonyította, hogy a Föld forog: az inga egyenes vonalon haladt, ám útja során sorra döntötte fel az oda helyezett dominókat, azaz a Föld elmozdult alatta.

Az első szombathelyi ingakísérlet 1880 augusztusában történt a Székesegyházban, a harmadik most májusban

VASIAK AZ ELNÖKSÉGBEN

A Magyar Mérnöki Kamara Vízgazdálkodási és Vízépítési Tagozata március 24-én tartotta meg négy évenként esedékes tisztújító taggyűlését.

A 13 főből álló elnökségbe választották Déri Lajost és Szimandel Dezsőt.

Az új elnökség tagja: Novák Gyula elnök, Márkus Pál és Rung Attila alelnökök, Baross Károly, Dénes Miklós, Déri Lajos, dr. Dobi László, Farkas Egonné, Ifj. Miklós, Jancsó Béla, dr. Patziger Miklós, Reich Gyula és Szimandel Dezső elnökségi tagok.

A minősítő bizottság tagjai közé választották Kapolcsi Imre tagtársunkat.

A taggyűlésen a leköszönő elnökség nevében Reich Gyula Signum Aquae kitüntetést adott át Kaveczki László és dr. Nagy István kollégáknak, az elnökség leköszönő tagjainak az elmúlt években végzett kiemelkedő munkájuk elismeréseként.

TÉR ■ a Vas Megyei Építész Kamara és a Vas Megyei Mérnöki Kamara közös lapja ■ Alapította: a Vas Megyei Építész Kamara ■ Alapítás éve: 2004 ■ Megjelenés: kéthavonta 300 példányban
Az újságban megjelenő adatok valóságtartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget. ■ Főszerkesztő: Gombás Mónika ■ a szerkesztőbizottság elnöke: Vincze Csaba, társelnöke: Tóthné Temesi Kinga
a szerkesztőbizottság tagjai: Ábrahám Ferenc, Balogh Péter, Czeiner Gábor, Horváth Gyula Vladimir, Kiss Albert, Lakosi Ilona, Nádor István, dr. Németh István, Takács András ■ Arculattervezés: Yellow Design ■ Tördelés, nyomdai előkészítés: Dpix Kft. ■ Nyomdai munka: Yeloprint Kft. 9700 Szombathely, Géfin Gyula utca 11-13. ■ Ügyvezető igazgató: Dávid Péter ■ Terjesztés: Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara ■ Hirdetésfelvétel: Vas Megyei Építész Kamara, 9700 Szombathely, Thököly Imre utca 14. tel: +36 94 312-461, mobil: +36 30 3014 149
vmttek@freemail.hu, Vas Megyei Mérnöki Kamara, 9700 Szombathely, 11-es Huszár út 40. tel: +36 94 342-120 info@vasimmk.hu ■ Kiadja: Vas Megyei Építész Kamara, Vas Megyei Mérnöki Kamara ■ Felelős kiadó: Ábrahám Ferenc, a Vas Megyei Építész Kamara elnöke ■ ISSN: 2064-9215 ■ Címlapon: A Foucault-inga kísérlet a Székesegyházban (Fotó: Mészáros Zsolt) ■ Hátsó borítón: A csörötneki csatornaépítés – Gáspár Ferenc munkája

